

เลี้ยงลูกด้วยการเล่น

Let Children Play Outside the Box

คิมกย็องฮี

เขียน

วนิชชา จินศิริวานิชย์

แปล

ธีรญาณภา บัวดี

ภาพประกอบ

ก ร อ า น คื อ ร า ก ร ู า น ที่ ส ำ ค ัญ

วิธีพัฒนาอัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์จากผู้ได้รับรางวัลเทอร์เรนซ์

หรือรางวัลโนเบลสำหรับการอบรมความคิดสร้างสรรค์ของโลก

เพราะความคิดสร้างสรรค์คือ “ความฉลาด” แบบใหม่

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

คำนำสำนักพิมพ์

วัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่มีความและแสนสำคัญ เด็ก ๆ ทุกคนล้วนมีศักยภาพที่จะเติบโตและเป็นอัจฉริยะไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง หากได้รับการเลี้ยงดูโดยผู้ที่ **เข้าใจ ใส่ใจในตัวเด็ก** และเติบโตมาใน **สภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้** ให้เด็กพัฒนาตัวเองต่อไปได้เรื่อยๆ ตามจังหวะการก้าวเดินและความถนัดสนใจของตัวเอง หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ว่าด้วยการเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเช่นนั้นค่ะ

ในสถานะที่เด็กถูกเร่งเรียนและกวดวิชาเข้มงวดเพื่อสอบเข้าสถานศึกษาชื่อดัง ระหว่างนั้นเด็กถูกพรากช่วงเวลาแห่งการเล่นสนุก การสำรวจโลกกว้างนอกตำราเรียน และสำคัญที่สุดคือการสำรวจและทำความรู้จักตัวเองไปอย่างน่าเสียดาย หนังสือเล่มนี้จะช่วยแนะแนวทางและวิธีการโดยละเอียดที่พ่อแม่สามารถจะช่วยให้ลูก **เรียนเหมือนการเล่น** และ **ระหว่างเล่นก็เป็นการเรียนรู้** ไปได้เช่นกัน พร้อมทั้งยกตัวอย่างกิจกรรมที่ควรทำเพิ่มเติมหรือแนวทางการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิดและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่อยอดขึ้นไปอีก ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อปลูกต้นความคิดสร้างสรรค์ที่จะช่วยให้ลูกเห็นความเป็นไปได้และโอกาสในอนาคตมากขึ้นนั่นเอง

“ความคิดสร้างสรรค์” คือการนำความรู้ความเชี่ยวชาญมาประยุกต์ผสมผสานข้ามสาขาวิชาจนเกิดเป็นนวัตกรรมที่แปลกใหม่และมีคุณค่า แรกเริ่มนั้น “ความคิดสร้างสรรค์” เป็นแนวความคิดที่มาจากชาติตะวันตก ดังนั้นหนังสือแนะแนวทางเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ส่วนใหญ่จึงเขียนขึ้นโดยมีพื้นฐานความคิดและวัฒนธรรม

ที่แตกต่างจากเราโดยสิ้นเชิง จึงไม่แปลกที่ทฤษฎีเหล่านั้นสุดท้ายจะไม่ค่อยได้ผลนักในฝั่งตะวันออกหรือเอเชีย แต่หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นจากผลการวิจัยในเด็กชาวเกาหลี ซึ่งสถานการณ์ด้านการศึกษาคล้ายเรามากจนน่าตกใจ แต่ก็น่าประหลาดใจเช่นกัน ที่ในสถานการณ์เดียวกันนี้ ชาวเกาหลีกลับสามารถพัฒนาตัวเองจนก้าวขึ้นมาเป็นอีกหนึ่งประเทศมหาอำนาจด้านการคิดสร้างสรรค์ได้ นี่จึงเป็นโอกาสอันดีที่เราจะได้ถอดบทเรียนจากประเทศที่ประสบความสำเร็จมาแล้วซึ่งมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกับเรามากที่สุด

“อัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์” ที่หนังสือเล่มนี้พยายามปลุกปั้นขึ้นมา นั้นไม่เหมือนกับนักวิชาการที่หมกมุ่นอยู่กับความรู้สาขาใดสาขาหนึ่ง แต่เป็นนักคิดค้นที่มีพลัง มีความมุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความช่างสังเกต และกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สามารถถ่ายทอดความคิดและไอเดียของตัวเองออกมาได้อย่างมีเสน่ห์ น่าเชื่อถือ ตลอดจนชื่นชอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยให้เด็กสามารถสร้างความเชี่ยวชาญให้ตัวเองได้ในทุกด้านและพัฒนาตัวเองต่อไปได้ไม่จำกัด

แต่ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัย **การสนับสนุนของพ่อแม่** ซึ่งมีส่วนสำคัญมากต่อการขยายขีดจำกัดความสามารถของลูก ในระหว่างที่อ่านหนังสือเล่มนี้ ขอให้คุณพ่อคุณแม่เปิดใจให้กว้าง ปลดตัวเองออกจากกรอบความคิดของประสบการณ์เดิม และเริ่มเปิดประตูแห่งโอกาสให้ลูกให้มากและหลากหลายที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่ลูกจะได้มองเห็นความเป็นไปได้และมีทางเลือกในการดำเนินชีวิตมากขึ้น สำหรับอนาคตแสนท้าทายที่กำลังจะมาถึงนี้

สารบัญ

บทนำ

ยิ่งเล่น ยิ่งสร้างพลังเปลี่ยนโลก

- อย่าสอนให้ทำอย่าง “ตั้งอกตั้งใจ”
แต่จงสอนให้ทำอย่าง “แตกต่าง” 3
- ทำไมต้องเป็นตอนนี้ ทำไมต้องเป็นความคิดสร้างสรรค์ 4
- ความคิดสร้างสรรค์คืออะไร 5
- ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับอนาคตของคุณคือ
“ความคิดสร้างสรรค์” 7
- จงปล่อยให้ลูกเล่นนอกกรอบ 9
- ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาได้อย่างไร 12
- อัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์ที่แม่เป็นผู้สร้าง 13

ตอนที่ 1

แสงแดด แรงลม ผืนดิน และพื้นที่ว่าง

แห่งการบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์

- 1 แสงแดด (Sun)** 22
- สภาพแวดล้อมแบบแสงแดดที่ช่วยให้เด็กเติบโตอย่าง
สนุกสนานกับการเรียนรู้ 24
- ทักษะคิดเชิงบวก เด็กที่แจ่มใสว่าเงาจะเอาชนะการต่อสู้ในตัวเองได้ 26
- การคิดใหญ่ เด็กที่มีความฝันอันยิ่งใหญ่จะกลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ 34
- การทำตามใจนึก เด็กที่ไม่ซื่อเกรงใจและเป็นตัวของตัวเอง
จะเป็นผู้ทำลายกรอบ 41
- การมีอารมณ์ขัน เรียนให้เหมือนเล่น เล่นให้เหมือนเรียน 49
- ความมุ่งมั่นหลงใหล แรงขับเคลื่อนที่ไร้ขีดจำกัดของเด็ก 55
- ความสงสัยใคร่รู้ เด็กที่ช่างสงสัยจะชอบการเรียนรู้ 63

สนามเด็กเล่นนอกกรอบ 1 84

บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่ 85

2	พายุ (Storm)	88
	สภาพแวดล้อมแบบแรงลมที่ทำให้เด็กส่งสมความเชี่ยวชาญและเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแกร่ง	90
	• การสำนึกูเป้าหมาย เด็กที่มีเป้าหมายจะส่งสมความเชี่ยวชาญได้	92
	• ความใส่ใจทุ่มเท เติบโตสู่การเป็นเด็กที่ทำสำเร็จเกินเป้าหมาย	100
	• การรับรู้ศักยภาพของตนเอง วิธีสร้างความมั่นใจในตนเองที่แท้จริงให้กับลูก	106
	• การพึ่งพาตนเอง วิธีบ่มเพาะการพึ่งพาตนเองให้กับลูก	114
	• ความไม่ย่อท้อ วิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจให้กับลูก	120
	• ความกล้าเสี่ยง ฝึกความกล้าที่จะเสี่ยงอันตรายเล็กๆ น้อยๆ	124
	• ความพากเพียร วิธีเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กที่ไม่ยอมแพ้	127
	• การยอมรับความไม่แน่นอน วิธีเลี้ยงลูกให้เป็นนักคิดค้นผู้เปลี่ยนโลก	133

.....

สนามเด็กเล่นนอกกรอบ 2 139

บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่ 140

3 ดิน (Soil) 144

สภาพแวดล้อมแบบผืนดินที่มอบประสบการณ์อันหลากหลาย 146

- ทักษะคติเชิงพหุวัฒนธรรม สัมผัสวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะตัว 149
- ทักษะคติเชิงกลยุทธ์ เด็กที่มีเป้าหมายจะรู้จักวางกลยุทธ์ 157
- ทักษะคติที่เปิดกว้าง บ่มเพาะจิตใจให้เปิดรับสิ่งใหม่ 164
- ทักษะคติในการผสมผสาน ปลูกฝังการผสมผสาน เพื่อให้ความคิดบูรณาการเติบโต 168
- การค้นหาที่ปรึกษา เลี้ยงลูกให้เดินเข้าหาการเรียนรู้เอง 173

.....

สนามเด็กเล่นนอกกรอบ 3 178

บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่ 179

4 พื้นที่ว่าง (Space) 182

สภาพแวดล้อมแบบพื้นที่ว่างสร้างเด็กที่มีเอกลักษณ์
และเปี่ยมพลัง 184

- ความละเอียดอ่อนทางอารมณ์ เด็กที่ค้นพบ “ตัวฉัน”
ที่แท้จริงจะเติบโตทางอารมณ์ 187
- การเห็นอกเห็นใจ ความเอื้อเฟื่องอกงามขึ้นจากการเห็นอกเห็นใจ 193
- การพิจารณาทบทวน วิธีเลี้ยงลูกให้มีพลังในการคิดอย่างลึกซึ้ง
ด้วยตัวคนเดียว 199
- การรับผิดชอบตนเอง วิธีเลี้ยงลูกให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง 203
- การเพ้อฝัน วิธีบ่มเพาะพลังจินตนาการของลูก 209
- การสร้างความโดดเด่น วิธีเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กที่มีเอกลักษณ์ 218
- การก้าวข้ามเพศสภาพ เด็กที่ก้าวข้ามกรอบของเพศชาย
และเพศหญิง 224
- ความตรงไปตรงมา เด็กที่กล้าตะโกนใส่กฎเกณฑ์ของโลก 228

สนามเด็กเล่นนอกรอบ 4 233

บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่ 234

ตอนที่ 2

วิธีคิดแบบ ION ที่สร้างเด็กให้มองการณ์ไกล

5 ความเชี่ยวชาญภายในรอบ 242

- วิธีคิดที่สร้างความเชี่ยวชาญ 244

บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่ 252

6	จินตนาการนอกกรอบ	254
	• พลังจินตนาการที่สร้างนักคิดค้น	256
	• พลังจินตนาการที่เสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหา	273
	• พลังจินตนาการที่สร้างไอเดียปังแฉะ	279

	<i>สนามเด็กเล่นนอกกรอบ 5</i>	<i>284</i>
	<i>บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่</i>	<i>285</i>

7	การคิดเชิงวิพากษ์ภายในกรอบ	288
	• การคิดเชิงวิพากษ์ที่สร้างสมดุลให้ความคิด	290

	<i>บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่</i>	<i>301</i>
--	------------------------------------	------------

8	การบูรณาการสร้างกรอบใหม่	304
	• การบูรณาการที่ผสมผสานหลากหลายความคิด	306
	• การบูรณาการที่สร้างการคิดด้วยตนเอง	322

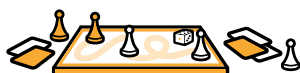
	<i>บทสรุปย่อสำหรับคุณพ่อคุณแม่</i>	<i>331</i>
--	------------------------------------	------------

บทสรุป

สร้างรากฐานให้ลูกสู่การเป็นอัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์

• เพื่อการสร้างรากฐานให้เด็ก ๆ ของเรา เป็นอัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์	335
• ความสำเร็จของลูกขึ้นอยู่กับแม่	336
• โรงเรียนก็ต้องเปลี่ยนแปลง	338
• สภาพแวดล้อมที่นำพาความคิดสร้างสรรค์ไปสู่นวัตกรรม	340

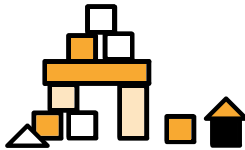
เกี่ยวกับผู้เขียน	341
--------------------------	------------

บทนำ

ยิ่งเล่น ยิ่งสร้างพลังเปลี่ยนโลก

“ถ้ารอให้ลูกออกไปสู่สังคมแล้วค่อยเริ่มก็สายเกินไปเสียแล้ว
พ่อแม่ โดยเฉพาะแม่ จะต้องเริ่มอบรมความคิดสร้างสรรค์ในบ้าน
ตั้งแต่ลูกอายุ 0 ขวบ”

อย่าสอนให้ทำอย่าง “ตั้งอกตั้งใจ” แต่จงสอนให้ทำอย่าง “แตกต่าง”

เกาหลีใต้เป็นประเทศที่ใช้คำว่า “ตั้งใจ” บ่อยที่สุดในโลก

ข้อมูลของยูนิเซฟชี้ให้เห็นว่าระดับความเครียดเรื่องการเรียนของเด็กในประเทศเกาหลีคิดเป็น 50.5% ติดอันดับสูงสุดของโลก แต่ดัชนีชี้วัดความสุขกลับต่ำที่สุดในกลุ่มประเทศ OECD¹ ระดับความเครียดเรื่องการเรียนได้ที่หนึ่ง แต่ดัชนีชี้วัดความสุขกลับได้ที่โหล เพราะเหตุใดจึงมีผลสำรวจที่น่าปวดใจและน่าเศร้าเช่นนี้เกิดขึ้น

เรื่องนี้อาจเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง แต่สาเหตุหลักที่สำคัญที่สุดก็คือ ความเข้าใจผิดอย่างใหญ่หลวงของบรรดาแม่ในประเทศเกาหลีว่าเพียงแค่ว่า “ตั้งใจ” ก็จะประสบความสำเร็จได้ ความคิดผิดๆ แบบนี้เองที่ทำให้เด็กในประเทศเกาหลีต้องทนทุกข์ทรมานอย่างสาหัสและไม่มีความสุข ในขณะที่เด็กในประเทศอื่นได้เล่นอย่างมีความสุขและมีอิสระ พร้อมกับพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ไปด้วย

ถ้าอย่างนั้นสิ่งที่เรียกว่า “ความคิดสร้างสรรค์” คืออะไร ลองจินตนาการว่าถ้าให้เด็ก ๆ ขุดดิน เด็กเกาหลีจะตั้งอกตั้งใจศึกษาวิธีใช้พลั่วขุดดินและวิตกกังวลอยู่ตลอด 365 วัน จนกระทั่งขุดหลุมเล็ก ๆ ขึ้นมาได้ แต่เด็กในประเทศอื่นจะเล่นอย่างอิสระและพัฒนาพลังในการคิดให้ “แตกต่าง” จากคนอื่น จนสามารถสร้างเครื่องจักรแบบใหม่ จำพวกรถขุดดินขึ้นมาและขุดดินทั้งผืนได้ภายในพริบตาเดียว

¹ กลุ่มประเทศ OECD คือกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่ยอมรับระบอบประชาธิปไตยและเศรษฐกิจการค้าเสรี ภายใต้ต้องการเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือโออีซีดี (Organisation for Economic Co-operation and Development)

พลังที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่มและผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพเหนือชั้นก็คือความสามารถในการคิดสร้างสรรค์นั่นเอง เหล่าคุณแม่ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกฝังเรื่องความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกก่อนที่จะสายไปกว่านี้ และต้องกล้าที่จะทำลายกรอบการศึกษาแบบเก่า ทำให้การเรียนของลูกเป็นเหมือนการเล่น ที่นำทางพวกเขาไปสู่อนาคตด้วยพลังแห่งจินตนาการไร้ขีดจำกัดและด้วยความรู้สึกที่เป็นสุข

ทำไมต้องเป็นตอนนี้ ทำไมต้องเป็นความคิดสร้างสรรค์

ในการประชุมของสภาเศรษฐกิจโลกประจำปี ค.ศ. 2016 มีการคาดการณ์ไว้ว่า เมื่อถึงปี ค.ศ. 2020 งานที่มีให้ทำจะลดลงไปประมาณ 7.1 ล้านตำแหน่ง และจะเกิดอาชีพใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนกว่า 2 ล้านตำแหน่ง อาชีพแบบเดิมที่เรารู้จักจะหายไปมากกว่า 5 ล้านตำแหน่ง และคาดว่าเด็กจำนวน 65% จากทั่วโลกที่ได้เข้าโรงเรียนประถมในปี ค.ศ. 2016 เมื่อโตไปก็จะประกอบอาชีพรูปแบบใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน

ยูวาล โนอา ฮารารี (Yuval Noah Harari) กล่าวไว้ว่า “มีความเป็นไปได้มากกว่าเนือหากว่า 80 - 90% ที่สอนอยู่ในโรงเรียนตอนนี้ จะไม่มีประโยชน์แต่อย่างใดเมื่อเด็ก ๆ ว่างเข้าอายุ 40 ปี” นั่นหมายความว่า การเรียนรู้นอกกรอบที่เหมือนกับ **การเรียนรู้นิวเวลา** **พัก** จะมีประโยชน์กว่าการให้เด็กเรียนรู้อยู่ในกรอบอย่างการเรียนในห้องเรียน

ในอดีตเด็กที่เรียนเก่งจะสามารถประกอบอาชีพได้มากมาย เพราะฉะนั้นต่อให้ไม่ได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อ

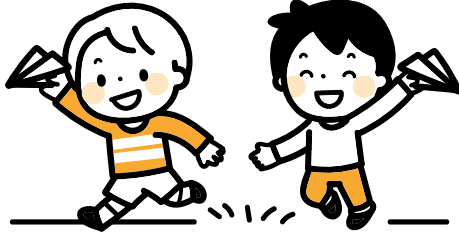
อะไรต่อการใช้ชีวิต แต่ปัจจุบันยุคสมัยของการท่องจำความรู้ได้ผ่านไป แล้ว และที่ยืนสำหรับช่างฝีมือก็ค่อยๆ แควลงทุกที ในโลกที่เพียงแค่ค้นหาด้วยสมาร์ตโฟนก็จะพบข้อมูลความรู้ทั้งหมดและโลกที่ทักษะจำนวนมากถูกแทนที่ด้วยเครื่องจักร เราไม่สามารถใช้ชีวิตในกรอบของโลกแบบเก่าได้อย่างสุขสบายอีกแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเด็กๆ ในตอนนี้เติบโตขึ้นเป็นหนุ่มสาวในอีกสิบกว่าปีข้างหน้า พวกเขาจะพบกับโลกใบใหม่ที่เราไม่สามารถจินตนาการออกในตอนนี

ถ้าอย่างนั้น คนแบบไหนกันที่จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศและเปลี่ยนแปลงโลกได้ในอนาคต นั่นก็คือคนที่มีความสามารถที่เครื่องจักรหรือปัญญาประดิษฐ์ (AI) แทนที่ไม่ได้ หรือก็คือ **คนที่มีความรู้บวกกับ “ความคิดสร้างสรรค์”** นั่นเอง

จะเห็นได้ว่า “ความคิดสร้างสรรค์” คือทักษะในการเอาตัวรอดที่ขาดไม่ได้สำหรับเด็กที่จะใช้ชีวิตต่อไปในสังคมภายนอกหน้า และ **พ่อแม่ก็มีหน้าที่เสริมสร้างความสามารถนั้นให้กับเด็กๆ** โดยเริ่มตั้งแต่ตอนนี้

ความคิดสร้างสรรค์คืออะไร

คนมักเข้าใจผิดเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ พวกเขา มักมองว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการสร้างสิ่งที่ไม่เคยมีอยู่ให้ถือกำเนิดขึ้น เหมือนกับความสามารถของพระเจ้าอย่างไร อย่างนั้น แต่ความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่ความสามารถในการลบสิ่งที่เคยมีอยู่ก่อนให้หายไปแล้วสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมา แต่เป็นความสามารถในการ **นำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประกอบขึ้นใหม่** และ **ทำให้ดีขึ้น** ต่างหาก

ความคิดสร้างสรรค์เป็นพลังในการนำความรู้ หรือทักษะที่มีอยู่แล้วมาทำให้แปลกใหม่และมีคุณค่า

มนุษย์โดยพื้นฐานแล้วไม่ใช่ “ผู้บริโภค” ที่เอาแต่ท่องจำความรู้ ทักษะ หรือเลียนแบบอย่างเดียว แต่ใกล้เคียงกับ “ผู้ผลิต” ที่มีความสงสัยใคร่รู้และพยายามสร้างสรรค์อะไรสักอย่างที่ดีกว่าขึ้นมา มนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์เรียนรู้ว่าหากใช้มือจะบาดเจ็บได้ง่าย จึงใช้ไม้และหินเพื่อตัดไม้และล่าสัตว์ เครื่องมือเหล่านั้นกลายมาเป็นก้อนในภายหลัง แล้วก้อนก็พัฒนามาเป็นสวานไฟฟ้า หัวเจาะไฮดรอลิก และคอนกรีต

ดังนั้น “ความต้องการที่จะพัฒนา” ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน ก็คือจุดเริ่มต้นของความคิดสร้างสรรค์นั่นเอง ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นจากการวาดฝันถึงสิ่งที่ต่างออกไปจากประสบการณ์ในอดีต และเกิดจากความพยายามในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา แม้จะเป็นเพียงการย้ายกองทรายจากด้านขวาไปยังด้านซ้าย คนเราก็จะขบคิด ว่า “ไม่มีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้แล้วหรือ” จากนั้นความคิดที่ดีกว่าก็จะตามมาโดยอัตโนมัติ เราไม่ได้หยุดอยู่แค่การวิจารณ์สิ่งที่เกิดขึ้น แต่ยังเสนอวิธีการใหม่ๆ ตามมาด้วย

ความคิดสร้างสรรค์อาจเกิดขึ้นได้มากมาย แต่ความคิดสร้างสรรค์จะกลายเป็นนวัตกรรมได้ก็ต่อเมื่อมี “คุณค่า” และ “ความแปลกใหม่” เท่านั้น ซึ่งสองสิ่งนี้ก็เป็นที่มนุษย์เองปรารถนาและ

เสาะแสวงหาอยู่แล้วเช่นกัน นอกจากสร้างรังขึ้นมาเพื่อความอยู่รอด แต่มันจะไม่พยายามสร้างรังที่แปลกใหม่หรือดีขึ้น ในขณะที่มนุษย์นั้น พยายามสร้างบ้านที่น่าอยู่มากขึ้น สะดวกสบายมากขึ้น และดูสวยงามยิ่งขึ้นอยู่เสมอ คนเราพยายามปรับตัวและเอาชนะสิ่งแวดล้อม อยู่ตลอดเวลา และพยายามที่จะปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้นไปพร้อมกับ สวมใส่เสื้อเกราะที่เรียกว่า **“การรับรู้ศักยภาพของตนเอง”** หรือความเชื่อมั่นในตนเองอย่างแท้จริง เมื่อคนเราได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ ออกมาก็จะทำให้การรับรู้ตัวตนว่าตนเองนั้น “แตกต่าง” จากคนอื่น แข็งแกร่งยิ่งขึ้นตามไปด้วย

สุดท้ายแล้ว ความคิดสร้างสรรค์จะเป็น **กระบวนการแห่งความสุข** ที่ทำให้มนุษย์เป็นมนุษย์อย่างแท้จริง และนำไปสู่การเกิด “นวัตกรรม” ในตอนแรกมันอาจเริ่มจาก “นวัตกรรมเล็ก ๆ” ที่ส่งผลดีต่อชีวิตตนเองและคนจำนวนไม่มาก แต่เมื่อสิ่งนี้ประสบความสำเร็จ ก็จะนำไปสู่ “นวัตกรรมที่ยิ่งใหญ่” ที่มีประโยชน์ต่อชีวิตคนจำนวนมาก ในที่สุด

ของวิญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับอนาคตของลูกคือ **“ความคิดสร้างสรรค์”**

ดร.พอล ทอร์เรนซ์ (E. Paul Torrance) ที่ผู้คนเรียกว่า “บิดาแห่งความคิดสร้างสรรค์” ได้ฝึกความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ให้กับเหล่านักบินรบที่เก่งที่สุดของสหรัฐอเมริกาที่เข้าร่วมในสงครามเกาหลี เนื่องจากในสถานการณ์ฉุกเฉินที่เครื่องบินรบถูกโจมตีหรือเสียหายแล้วต้องตกลงไปในดินแดนของศัตรู แต่ความรู้หรือทักษะ ที่มีอยู่อาจใช้แก้ปัญหาไม่ได้ ความสามารถที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการ

เอาชีวิตรอดในสถานการณ์คับขันแบบนี้ก็คือ “ความคิดสร้างสรรค์” นั่นเอง

ดังนั้นเมื่อลูก ๆ ของเราจะต้องใช้ชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พ่อแม่ก็จำเป็นต้องทำหน้าที่เหมือนกับ ดร.ทอร์แรนซ์ที่คอยบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์เพื่อการเอาตัวรอดในโลกอนาคตที่จะยิ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วขึ้น ซับซ้อนขึ้น และไม่แน่นอนยิ่งขึ้น บริษัทที่เคยประสบความสำเร็จด้วยความขยันหมั่นเพียรและความอดุสาหะอย่างโกดักหรือไนเกีย เมื่อรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงฉับพลันไม่ได้ก็ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงล้มละลาย เนื่องจากขาดความคิดสร้างสรรค์ในการไล่ตามการเปลี่ยนแปลงให้ทัน ในขณะเดียวกัน บริษัทใหม่ๆ ที่ทำธุรกิจด้วยวิธีที่เราไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็ถือกำเนิดขึ้น เช่น แอร์บีเอ็นบี ทำธุรกิจที่พักได้โดยไม่มีโรงแรม และอูเบอร์ ก็ทำธุรกิจแท็กซี่ได้โดยไม่มีรถแท็กซี่ จะเห็นได้ว่าการทำตามกรอบวิธีเดิมๆ ที่เคยทำมาในอดีตจนถึงตอนนี้อันตรายยิ่งกว่าการทดลองทำสิ่งใหม่ๆ เสียอีก

โชคดีว่าความคิดสร้างสรรค์นั้นไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาได้โดยไม่เกี่ยวกับพันธุกรรม ครอบครัว หรือระดับสติปัญญา และการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กนั้นก็ไม่ต้องมีหลักสูตรใหญ่โตหรือการทวงวิชาเสียด้วยซ้ำ มีเพียง **ทัศนคติของพ่อแม่** และ **บรรยากาศในครอบครัว** เท่านั้นที่จำเป็น

เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แนบแน่นและถูกบังคับให้ต้องเชื่อฟังผู้อาวุโสนั้นจะสูญเสียความคิดสร้างสรรค์ไป เด็กที่เติบโตมาเป็น “เด็กดี” จากพื้นฐานความคิดเช่นนี้จะไม่คิดว่าตนเองสามารถสร้างสิ่งใหม่ๆ หรือแก้ไขอะไรให้ดีขึ้นได้ ในทางตรงกันข้าม หากความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในแนวราบ โดยมีพ่อแม่เป็นผู้แนะนำสิ่งต่างๆ ให้กับลูกอย่างสนุกสนาน ทำให้ลูกสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเพิ่มเติม ความคิดสร้างสรรค์ของลูกก็จะพัฒนาต่อไปได้

แต่น่าเสียดายว่าคุณแม่จำนวนมากกำลังยึดเยียดวิธีการเรียนวิธีการสอบเข้า และวิธีการเอาตัวรอดตามแบบยุคสมัยเก่าให้ลูกๆ ที่ต้องใช้ชีวิตต่อไปในอนาคต ซึ่งถ้าคุณแม่ยังคงสอนวิธีที่ตัวเองเคยใช้ชีวิตในอดีตให้กับลูกทั้งอย่างนั้น อีกสิบปีให้หลังลูกของเรา ก็จะไม่มืงานทำแน่ๆ

หากคุณเป็นห่วงอนาคตของลูก คุณจะต้องทุ่มเทกำลังเพื่อ **บ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ให้กับลูกตั้งแต่ตอนนี้** คุณจะต้องมอบอาวุธในการเอาชีวิตรอดที่เรียกว่า “ความคิดสร้างสรรค์” ให้กับลูกของคุณที่จะต้องแข่งขันกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อเอาตัวรอด ในอนาคตการเรียนเก่งที่โรงเรียนและสอบได้คะแนนสูงจะไม่เพียงพอต่อการเอาตัวรอดอย่างแน่นอน รูปแบบการศึกษาของเราต้องเปลี่ยนแปลงทันทีตั้งแต่ตอนนี้โดยเริ่มจากภายในครอบครัว สิ่งสำคัญอันดับแรกที่ต้องเตรียมให้ลูกในการใช้ชีวิตในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ก็คือ **“การอบรมความคิดสร้างสรรค์” จากพ่อแม่** นั่นเอง

จงปล่อยให้ลูกเล่นนอกกรอบ

เด็กสมัยก่อนมักได้วิ่งเล่นตามภูเขาหรือทุ่งหญ้า บ้างก็ได้วิ่งเล่นในสนามกีฬาที่เป็นพื้นดินหรือในผืนดินว่างเปล่า แต่ทุกวันนี้เด็กๆ ถูกขังอยู่ในอาคารชุดที่ล้อมรอบด้วยปูนซีเมนต์ หรืออย่างมากที่สุดก็นั่งรถจากตึกหนึ่งไปยังอีกตึกหนึ่ง ดินในสนามเด็กเล่นหายไปแล้ว เด็กๆ ที่วิ่งเล่นในสนามกีฬาก็หายไปเช่นกัน ยิ่งเป็นเด็กๆ ที่จับกลุ่มเล่นกัน ก็ยิ่งไม่มีให้พบเห็น

ช่างเป็นเรื่องย้อนแย้งเสียจริง ในขณะที่โลกต้องการ “บุคลากรที่มีความคิดสร้างสรรค์” “บุคลากรที่รู้จักบูรณาการ” หรือ “คนที่ไม่ติด

อยู่ในกรอบ” แต่ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการเล่น พื้นที่การเรียนรู้ หรือประสบการณ์สำหรับเด็กกลับค่อย ๆ ผลักให้พวกเขาถูกขังอยู่ในกรอบ และยิ่งเวลาผ่านไปนานเท่าใด กรอบนั้นก็ยิ่งแข็งแแกร่งและทนทานขึ้นจนกลายเป็นผนังเหล็กกล้าที่ไม่อาจพังทลายลงได้ด้วยเรี่ยวแรงของเด็กที่ “ไม่เคยแม้แต่จับดินมาก่อน”

เด็กต้องได้เล่นอยู่นอกกรอบ ต้องได้เรียนรู้นอกกรอบเหมือนกับการเล่น

นั่นหมายถึงนอกกรอบของพ่อแม่ นอกกรอบของกิจกรรมทางกายภาพ นอกกรอบทางความคิดและจิตใจ และนอกกรอบการศึกษาแบบท่องจำที่ตกยุคไปแล้ว

“กรอบ” ของระบบการศึกษาแบบที่บ่อนเนื้อหาคตามที่เขียนในหนังสือสอนวิธีคิดในแง่เดียวที่มีแค่ขาวกับดำ ถ้าไม่ถูกก็คือผิด และสอนให้เด็กเป็นเหมือนม้าแข่ง วิ่งไปสู่การสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียน ระบบการศึกษาแบบนี้ทำให้เด็กเรียน

หนังสือเหมือนกับทำงาน และเด็กที่ถูกขังอยู่ในกรอบแบบนี้ก็จะโตขึ้นไปเป็นคนที่เอาแต่ “ทำงาน” อย่างเดียวไปตลอดชีวิต

แต่หากปล่อยให้เด็กออกไปนอกกรอบ เด็กก็จะเรียนหนังสือเหมือนการเล่น เด็กจะอ่านหนังสือเพื่อสะสมความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่สนใจเอง พร้อมกับหาที่ปรึกษาในด้านที่สนใจ จนเกิดแรงจูงใจขึ้นมาด้วยตัวเอง พวกเขาจะไม่ใช้วิธีแก้ปัญหามองว่ามีคำตอบที่ถูกหรือผิด แต่มองว่าเป็น **“โจทย์ที่แก้ได้แล้ว”** กับ **“โจทย์ที่ยังแก้ไม่ได้”** พวกเขาจะมองว่ามหาวิทยาลัยเป็นเพียง “ขั้นตอน” หนึ่งของการสั่งสมความรู้เฉพาะทางที่ตนเองสนใจ และสามารถเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ด้วยตัวเอง แล้วเด็กเหล่านี้ก็จะค่อย ๆ ก้าวออกไปสู่โลกกว้าง

พลังความคิดของเด็กก็เช่นเดียวกัน ในกรอบสังคมที่มองว่าสิ่งทีคนจำนวนมากเลือกหรือข้อสรุปที่เหมือนกับคนอื่นเป็นเรื่องดี หรือกรอบที่ทำให้คำว่า “ผิดพลาด” และ “ล้มเหลว” กลายเป็นคำเดียวกัน เด็กก็ย่อมคิดไปในทางเดียวกับกรอบที่สังคมกำหนดมาให้อยู่แล้ว แต่ถ้าให้เด็กได้กระโดดออกไปนอกกรอบและแสดงจินตนาการออกมา เด็กก็จะใช้ความคิดเชิงบูรณาการโดยนำความคิดหลายๆ ชุดมาผสมผสานปะติดปะต่อ หรือแยกออกจากกัน เด็กจะสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างโดยไม่ถูกจำกัดด้วยอายุ เพศ หรือตำแหน่ง รวมทั้งเต็มใจ **มองว่าความผิดพลาดคือการเรียนรู้ได้** นอกกรอบความคิดเดิมที่ตายตัวนั้น ความคิดแปลก ๆ ของเด็กจะกระโจนขึ้นมาอย่างอิสระราวกับปลาได้น้ำ และเด็กก็จะกลายเป็นผู้ที่มีอัจฉริยภาพทางความคิดสร้างสรรค์อย่างที่ตั้งใจในอนาคตต้องการ

เด็กที่ได้ออกนอกกรอบและเด็กที่ไม่ได้ออกนอกกรอบจะมี “ค่าประสบการณ์” ที่แตกต่างกันอย่างมหาศาล ฉลาดที่ถูกขังอยู่ในตู้ปลาจะไม่ขยายใหญ่เกินไปกว่าตู้ปลา **เด็กเองก็จะเติบโตเท่าโลกที่พวกเขาเห็น** โลกนอกกรอบนั้นทั้งกว้างใหญ่ไพศาล หลากหลาย และ

สนุกกว่าโลกในกรอบมากมายนัก เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่ตกยุค หรือได้เห็นโลกที่แสนสนุกและเปิดโลกของตนเองให้กว้างขึ้น **ก็ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้เป็นพ่อแม่**

ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาได้อย่างไร

ลักษณะร่วมของผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลและนักคิดค้นที่สร้างคุณประโยชน์ให้กับโลกนั้นไม่ใช่การมี “ระดับสติปัญญาสูง” แต่เป็น “ความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่น” ต่างหาก ถึงแม้ลูกจะค่อนข้างซุกซนหรือทำตัวผิดแผกอยู่บ่อยๆ ก็ไม่เป็นไร แต่เรากลับยิ่งต้องชี้แนะให้ลูกคิดอะไรที่โดดเด่นแตกต่างจากคนอื่น ทว่าพ่อแม่มักคิดว่าหากลูกออกนอกกรอบจะเป็นปัญหาใหญ่ จึงพยายามจับลูกกลับเข้ามาอยู่ในกรอบซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่ความสามารถที่เด็กเรียบร้อย เรียนเก่ง และเชื่อฟังผู้ใหญ่จะพัฒนาได้ เด็กที่แม่จะแปลกไม่เหมือนใคร แต่คิดบวก มีอารมณ์ขัน เป็นอิสระและตรงไปตรงมาต่างหากที่จะมีความคิดสร้างสรรค์สูงมาก เนื่องจากเด็กที่ไม่คิดบวกมักจะมองในแง่ร้ายว่า “แบบนี้จะเป็นไปได้หรือ” ความคิดสร้างสรรค์จึงไม่พัฒนา ส่วนเด็กที่เป็นผู้ตามและว่านอนสอนง่ายมักจะกลัวความล้มเหลวและไม่กล้าที่จะเสี่ยง ความคิดสร้างสรรค์จึงไม่เพิ่มขึ้น

ความสามารถอย่างการพึ่งพาตนเอง การรับผิดชอบตนเอง อารมณ์ขัน ความมุ่งมั่นตั้งใจ เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนมีติดตัวมาตั้งแต่เกิดอย่างเท่าเทียมกัน เพียงแต่ว่าหลังจากนั้นวิธีที่พ่อแม่โดยเฉพาะคุณแม่ใช้ในการชี้แนะลูกจะเป็นตัวกำหนดความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ถ้าคุณเป็นแม่ที่คิดถึงอนาคตของลูกก็จะต้องพยายามใส่ใจการอบรม

ความคิดสร้างสรรค์อันเป็นทรัพยากรในอนาคตของลูกด้วย **วิธีการสอนแบบ 4S หรือสภาพแวดล้อมทั้งสี่** ได้แก่ แสงแดด (Sun) แรงแลม (Storm) ผืนดิน (Soil) พื้นที่ว่าง (Space) ตามที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้

อัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์ที่แม่เป็นผู้สร้าง

โดยสรุปแล้ว การสอนความคิดสร้างสรรค์คือการสอนให้มนุษย์เติบโตอย่างสมกับเป็นมนุษย์ สิ่งนี้ทำให้มนุษย์เป็นอิสระ ได้แสดงตัวตนและค้นหา **“ความเป็นตัวเอง”** รู้จักรักและใส่ใจผู้อื่น พร้อมทั้งสร้างประโยชน์ให้แก่โลกใบนี้ แต่คนที่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์นั้น ต่อให้จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง ก็ไม่อาจนึกภาพชีวิตหลังเกษียณของตนเองได้ การไม่มีความคิดสร้างสรรค์เท่ากับว่า นอกจาก **“หน้าที่”** ที่ได้รับมอบหมายแล้ว **“ตัวฉันก็ไม่สามารถทำอะไรได้อีก”**

ความจริงแล้ว อิทธิพลที่โรงเรียนและครูมีต่อความสำเร็จของเด็กนั้นไม่ถึง 20% เสียด้วยซ้ำ ในขณะที่อิทธิพลของแม่ที่มีต่อความสำเร็จของลูกมีถึง 80% เลยทีเดียว ทำยที่สุดแล้ว สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็กอย่างแท้จริงก็คือ **“คุณแม่”** นั้นเอง

การศึกษาของชาวยิวนั้นมีชื่อเสียงอยู่ก่อนแล้ว อัตราความเป็นไปได้ที่ชาวยิวจะได้รับรางวัลโนเบลมีสูงกว่าชนชาติตะวันตกถึง 625 เท่า แต่การศึกษาของชาวยิวและพวกเรานั้น ก็มีจุดที่คล้ายกันอยู่ไม่น้อย หลักๆ ก็คือชาวยิวและพวกเราต่างก็สอนให้เด็กๆ เห็นความสำคัญ

ของการเรียนรู้ตั้งแต่ยังเล็ก และสอนเคล็ดลับในการใช้ชีวิต เช่น การประหยัดอดออม รวมถึงบอกให้เคารพคนเฒ่าคนแก่ด้วย แต่ชาวยิวสามารถสอนให้เด็กมีวิถีคิดที่สร้างสรรค์ได้ ในขณะที่พวกเราทำไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นพ่อแม่ชาวยิวกับพวกเราแตกต่างกันอย่างไร

สภาพแวดล้อมในครอบครัวของพวกเรานั้นมักจะหยุดยั้งความสงสัยของเด็ก ห้ามพฤติกรรมที่น่าขันหรือการทำตามใจนึกและหยุดยั้งการคิดใหญ่ แต่ชาวยิวนั้นให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ **ปล่อยให้เด็กทำตามความสงสัยของตนเอง และ ค้นลึกลงไป ในสาขาที่ตนเองสนใจ** พยายามให้พวกเขาสะสมความเชี่ยวชาญเพื่อให้ **“ตัวเอง” ในวันนี้ดีขึ้นกว่า “ตัวเอง” ในเมื่อวาน** มากกว่าจะไปเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น ในขณะที่พวกเรากลับสอนลูกว่าการได้คะแนนดีและสอบผ่านเป็นหนทางสู่ความสำเร็จ

ชาวยิวยังสอนให้เด็กปฏิเสธการใช้อำนาจและลำดับอาวุโส รวมทั้งสอนให้รับเอาจุดแข็งของวัฒนธรรมอื่น ๆ มาพัฒนาวัฒนธรรมของตนเอง แต่พวกเราไม่ปล่อยให้เด็กได้ลองพิจารณาความเชื่อเดิม ๆ จากวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับลำดับอาวุโสแบบขงจื้อและการสอบแล้ว ยังให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดอีกด้วย นอกจากนี้ชาวยิวยังได้เถียงอย่างมีเหตุผลกับเด็กในฐานะผู้เท่าเทียมกัน ในขณะที่พวกเราจะอบรมสั่งสอนเด็กอยู่ฝ่ายเดียวในฐานะผู้อาวุโสกว่า

หากไม่ทำลายกรอบแบบเดิม ๆ อย่างการใช้อำนาจและลำดับอาวุโสเสียก่อน ก็จะไม่สามารถสร้างอะไรใหม่ๆ ได้เลย เพราะระบบการศึกษานั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายในวันสองวัน แต่ทัศนคติของพ่อแม่สามารถเปลี่ยนได้ตั้งแต่วินาทีนี้ หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มือที่พ่อแม่ทุกคนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้อย่างง่ายดาย โดยได้รวบรวมวิธีการที่พ่อแม่สามารถนำไปพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของลูกเอาไว้

ต้นแอปเปิ้ลจะออกผลได้ดีที่สุดเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่มี

คุณภาพ เช่นเดียวกับที่การบ่มเพาะลูกให้กลายเป็นอัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์ก็จำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อม 4S ขึ้นมาภายในครอบครัว

สภาพแวดล้อม 4S คือสภาพแวดล้อมและทัศนคติที่เหมาะสมแก่การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ซึ่งเป็นวิธีเลี้ยงลูกที่ตั้งอยู่บน “ทฤษฎี CAT” ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยเรื่องการอบรมความคิดสร้างสรรค์มากกว่า 30 ปี โดยใช้หลักแสงแดด (Sun) แรงแลม (Storm) ผืนดิน (Soil) และพื้นที่ว่าง (Space)

หนังสือเล่มนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ

ตอนที่ 1 จะอธิบายและแนะนำวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ภายในครอบครัว โดยแบ่งออกเป็น 4 บท

- **บทที่ 1** พูดถึงสภาพแวดล้อมแบบ “แสงแดด” ที่จะช่วยให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่คิดบวก เพราะสภาพแวดล้อมแบบแสงแดดช่วยส่งเสริมความสงสัยใคร่รู้และความฝันที่ยิ่งใหญ่ของเด็ก
- **บทที่ 2** พูดถึงสภาพแวดล้อมแบบ “แรงแลม” ที่จะช่วยให้เด็กมุ่งมั่นทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จและมีความมั่นใจในตนเองอย่างแท้จริง สิ่งนี้จะช่วยให้เด็กเอาชนะความยากลำบากได้ด้วยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน
- **บทที่ 3** พูดถึงสภาพแวดล้อมแบบ “ผืนดิน” ที่ช่วยให้เด็กเปิดกว้างและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ทำให้เกิดการบูรณาการประสบการณ์และมุมมองที่หลากหลาย
- **บทที่ 4** พูดถึงสภาพแวดล้อมแบบ “พื้นที่ว่าง” ที่จะช่วยให้เด็กมีความโดดเด่น มีอิสระในการคิดต่าง ไม่อ้อมค้อม และมีพื้นที่ในการคิดอย่างลึกซึ้ง

ตอนที่ 2 จะพูดถึงวิธีสร้างพลังความคิดสร้างสรรค์ในยุคของการบูรณาการ หรือวิธีคิดแบบ ION ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 4 บท คือ “ความเชี่ยวชาญภายในกรอบ” “จินตนาการนอกกรอบ” “การคิดเชิงวิพากษ์ภายในกรอบ” และ “การบูรณาการสร้างกรอบใหม่” หลังจากสร้างทัศนคติเชิงสร้างสรรค์ 27 รูปแบบจากสภาพแวดล้อม 4S ที่ได้แนะนำในตอนที่ 1 แล้ว ก็จะเป็นวิธีการสร้างพลังในการคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้

เพียงแค่นี้ได้เปิดหนังสือเล่มนี้ดู คุณก็คือแม่ที่ขอดเยี่ยมแล้ว เพราะคุณคงผ่านการขบคิดมาแล้วว่าจะเลี้ยงลูกรักให้ดีได้อย่างไร จึงหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเปิดดู เพียงแค่คุณมีใจก็นับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการอบรมความคิดสร้างสรรค์แล้ว ถึงแม้ลูกจะไม่ได้คาบข้อท่องมาเกิดหรือไม่ได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม การอบรมความคิดสร้างสรรค์ก็เป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ทำได้ ไม่จำเป็นต้องพยายามส่งลูกไปเรียนโรงเรียนดี ๆ ก็ได้ เพียงแค่คุณหว่านเมล็ดความคิดสร้างสรรค์ให้ฝังรากลึกในจิตใจของลูก ลูกก็จะพัฒนาความสามารถในการจัดการชีวิตของพวกเขาได้ด้วยตัวเอง

แต่ถ้าหากคุณเป็นแม่ที่กังวลเกี่ยวกับอนาคตของลูกหรือกลัวว่าลูกจะตามคนอื่นไม่ทัน จึงขังลูกรักให้อยู่ในกรอบของการศึกษาแบบท่องจำแล้วละก็ ดิฉันหวังว่าคุณจะเปิดใจรับวิธีการปมเพาะอัจฉริยะทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดิฉันใช้เวลาวิจัยมาทั้งชีวิต และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะทำให้เหล่าคุณแม่ที่ต่อแถวรอรับการศึกษาแบบท่องจำ การศึกษาก่อนหลักสูตร หรือการอบรมพรสวรรค์อย่างไม่รู้อะไรกล้าที่จะออกจากกรอบของคำว่าทำอย่าง “ตั้งอกตั้งใจ” ไปสู่การเลือกทำอย่าง “แตกต่าง” ได้ ดิฉันไม่หวังอะไรมากไปกว่าการที่ผู้เป็นแม่เริ่มออกมาจากกรอบของการศึกษายุคเก่าและให้อาวุธเพื่อความ

อยู่รอดอันแข็งแกร่งที่เรียกว่า “ความคิดสร้างสรรค์” เป็นของขวัญแก่ลูกอีกแล้ว

นอกจากนี้ ยังเป็นเรื่องยากที่จะให้ลูก ๆ ของเราพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยตัวคนเดียว เพราะยังมีการแลกเปลี่ยนความคิดมากเท่าใด ความคิดสร้างสรรค์ก็จะยิ่งเพิ่มพูนขึ้นราวกับกองหิมะ เราจึงควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เด็กคนอื่น ๆ รอบตัวทุกคนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วย ถ้าคุณเป็นพ่อแม่ที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ ดิฉันก็หวังว่าพวกคุณจะช่วยบอกต่อความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ไปยังพ่อแม่ทุกคนรอบตัวด้วย

ดิฉันขอมอบหนังสือเล่มนี้ให้กับคุณแม่ทั้งหลายด้วยความหวังว่าพวกคุณจะช่วยปล่อยให้เด็ก ๆ ได้ออกไปเล่นนอกกรอบอย่างมีความสุขและมีอิสระนะคะ

คิมกย็องฮี ณ หน้าประตูแห่งศักราช 2020